

я бѣ пратила да занесе на болната имъ съсѣдка топла супа. А и сега въ кухнята врѣше супа. Не би ли сторила добръ да му донесе малко топла супа?

И тя веднага се затече въ кухнята, налѣ една паничка супа и я подаде на подочистача.

Сега тя стоеше прѣдъ него и гледаше мършавитѣ му рѣцѣ, съ които едва държеше паничката; гледаше съ какво

наслаждение гълта той горещата супа. Въ този моментъ въ стаята влѣзе господарката.

Веднага тя се спрѣ очудена на вратата. — Я го вижте, безъ покана седналъ! — извика тя. Подочистачътъ скочи отъ канапето и едва не изпусна паничката отъ рѣцѣтъ си.

— Той е боленъ, госпожо — продума уплашено Коломба.

— Върви си ти въ кухнята! Помни, че съ чуждото имане ти не можешъ да разполагашъ, — извика ядно господарката. — А вие вървете въ коридора! Тамъ има скамейка и тамъ можете да си починете!

Подочистачътъ започна пакъ работа. Подавайки паничката на момичето, той пришепна:

— Нещастенъ день! Дано не съмъ ти нѣщо напакостилъ прѣдъ господаритѣ!

Слѣдъ малко той прибра нѣщата въ торбата си.